

DE PERFECTE FUSIE

Het is de zomer van 2013. Zij tekent een serie ragfijne tafels. Hij maakt ze in de familiesmederij. Et voilà, Het Tafelbureau is geboren. Enkele maanden later steelt het duo al de show in Amsterdam, Milaan en Londen.

FOTOGRAFIE *Norbert Voskens*
 TEKST *Renske Schriemer*
 MET DANK AAN *Meker Wonen, Laren*

Mike Westgeest en Joyce Veul zijn de gezichten achter Het Tafelbureau. **Rechterpagina, vanaf linksboven met de klok mee:** De tafelpoten liggen netjes klaar om gebruikt te worden. Iedere tafel wordt uiterst zorgvuldig gelast. De poten worden onder het tafelblad van The Side Table gedraaid. Smederij Westgeest is al generaties lang in de familie. In de werkplaats zijn ze gespecialiseerd in het maken van unieke sierhekwerken op maat.

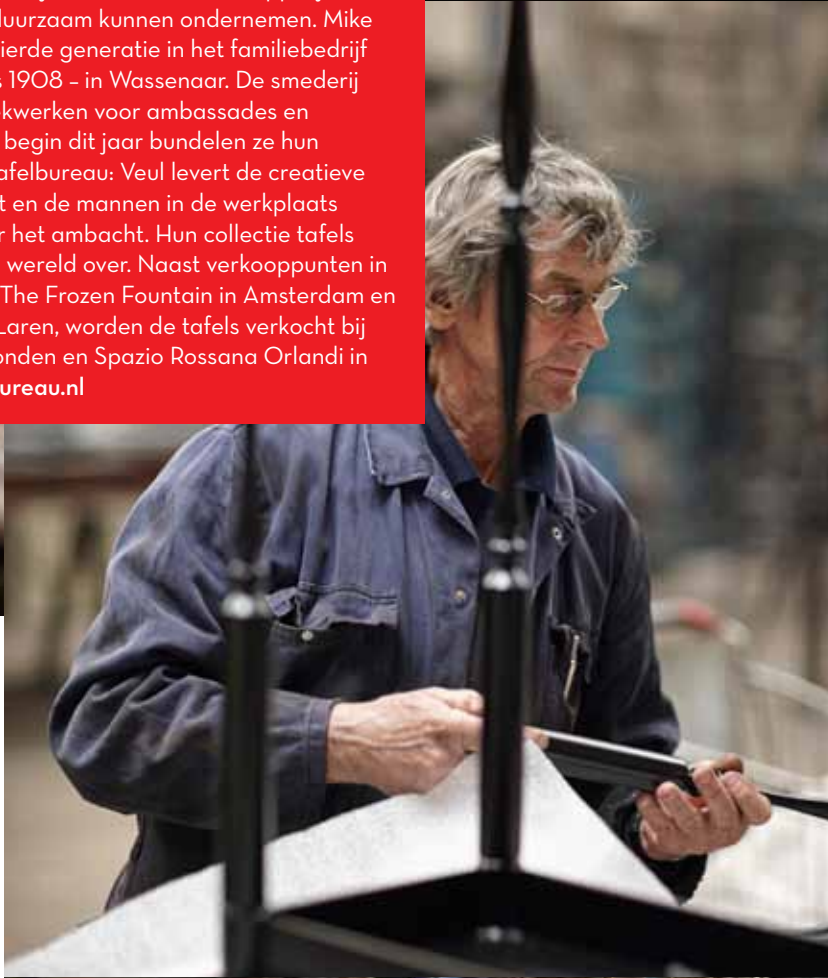
Betwen reality and fantasy', schrijft Joyce Veul op de website van haar tafelcollectie. Het verhaal van Het Tafelbureau is haast niet te geloven. Dat vinden Joyce Veul en Mike Westgeest zelf eigenlijk ook. Vorig jaar was er nog geen Tafelbureau, en nu? Bijna dertig even robuuste als ranke tafels kwamen uit de handen van de ambachtsmensen in familiesmederij Westgeest in Wassenaar. Op de dag dat Residence Veul en Westgeest ontmoet, wordt een serie tafels transportklaar gemaakt voor Londen. Daar zullen The Iron Lady, The Secretaire en The Side Table te zien zijn bij de prestigieuze Mint Gallery. Waar te beginnen? Veul - een energieke blonde verschijning - struikelt bijna over haar woorden als ze het verhaal vertelt. 'Het eerste ontwerp The First bedacht ik voor ons eigen huis. Na een

kleine verbouwing zocht ik een nieuwe tafel. Wat ik wilde was nergens te vinden. Ik had al tijden een idee in mijn hoofd en vroeg aan Mike of hij dat kon maken.' Westgeest knikt en voegt toe: 'In de smederij zijn we gewend om maatwerk te leveren. Meestal gaat het om sierhekwerken. Ambassades en consulaten verzoeken regelmatig om een uniek ontwerp. Een vraag is niet gauw te gek.' Veul zag een ragfijne tafel voor zich, als een pentekening. Zo dun en zo fijn, dat zou alleen mogelijk zijn in staal. Westgeest en de vakmannen in de werkplaats wisten gedraaide stalen poten - ooit onderdeel van een balustrade - te bewerken tot tafelpoten en dankzij een slimme verbinding aan een stalen blad te bevestigen. The First was geboren. Veul: 'Die tafel staat nog steeds bij ons thuis. Onze tafels zijn natuurlijk gebruiksvoorwerpen, meubels, maar worden vaak gezien als objecten. Geen tafel waar je op >

HET TAFELBUREAU

Joyce Veul studeerde communicatiewetenschappen en werkte eerder als woordvoerder in de politiek. Nu adviseert ze bedrijven hoe ze maatschappelijk verantwoord en duurzaam kunnen ondernemen. Mike Westgeest is de vierde generatie in het familiebedrijf Westgeest - sinds 1908 - in Wassenaar. De smederij maakt veel sierhekwerken voor ambassades en consulaten. Sinds begin dit jaar bundelen ze hun krachten in Het Tafelbureau: Veul levert de creatieve kracht, Westgeest en de mannen in de werkplaats staan garant voor het ambacht. Hun collectie tafels reist inmiddels de wereld over. Naast verkooppunten in Nederland, zoals The Frozen Fountain in Amsterdam en Meker Wonen in Laren, worden de tafels verkocht bij Mint Gallery in Londen en Spazio Rossana Orlandi in Milaan. hettafelbureau.nl

klimt om een peertje te vervangen. Thuis gaan wij daar overigens heel makkelijk mee om, wij eten er gewoon aan met onze kleine kinderen.’ Iedereen die de tafel zag reageerde enthousiast. ‘Veel mensen vonden dat ik er iets mee moest doen’, vertelt Veul. Al gauw ontsproten The Secrétaire, de royale ovale tafel The Iron Lady, The Dining Table en het kleine rondje zusje The Roundabout aan haar creatieve geest. ‘Het was alsof een enorme energie loskwam’, herinnert Veul zich. Ze kon niet anders dan zich laten meevoeren.

Maak eens een tafel

‘We waren en zijn er dag en nacht mee bezig. Mike en de ambachtsmensen in de smederij werkten aan de perfecte lasnaad tussen de gedraaide poten en het blad.’ ’s Avonds, na haar werk, boog Veul zich dan kritisch over het resultaat. ‘En dan mocht ik de volgende dag het nieuws brengen’, vertelt Westgeest lachend. ‘Dan wisten de mannen al hoe laat het was. De naad was niet goed of de afwerking van het blad moest nog subtieler.’ Het is juist dat vakmanschap, de perfecte afwerking en het superslanke silhouet dat de tafels zo bijzonder maakt.

De tafels belichamen de perfecte fusie van rank en robuust. Maar ook van het ambacht waar Westgeest voor staat en het creatieve talent van Veul. ‘Ik kom uit een kunstzinnige familie, maar was zelf nog niet scheppend bezig. Mijn oma zei wel altijd: “Joyce, maak eens een tafel.” Bijzonder hè? Mijn grootvader maakte in het verleden ook tafels, die staan nog steeds bij mijn oma in huis. Zij voelde dat ik daar iets mee moest doen.’ En vorige zomer was eindelijk de tijd rijp om haar creatieve talent de ruimte te geven. »

De grote oude ladenkast herbergt onderdelen, bouten en schroeven. **Linkerpagina, vanaf linksboven met de klok mee:** Joyce scherft haar ontwerpen het liefst in notitieboeken van Moleskin. Hier werkt ze aan The Dining Table. De tafelpoten worden klaargemaakt voor productie. Een van de ambachtsleden zet The Side Table in elkaar. De tafels lijken licht maar zijn zwaar, daarom is een kraan nodig. Mike houdt The Iron Lady goed in de gaten. Elke tafel wordt met de hand gemaakt.

The Dining Table, gefotografeerd bij Meker Wonen in Laren. **Onder:** Vakmannen Peter en Kees werken in Smederij Westgeest en helpen bij de producties van de tafels. **Linkerpagina:** De tafelpoot wordt tijdens het bewerken met water gekoeld.

Niet zonder succes

Veul besloot zich volledig te richten op Het Tafelbureau en zegde haar baan op. Alles deed ze zelf. Dag en nacht was ze samen met Westgeest bezig met het bijzondere project. 'Ik begon zelf te fotograferen, schreef teksten en Mike en ik puzzelden avondenlang op een verpakking voor de tafels. Uiteindelijk vonden we een timmerman die geweldige kisten maakt om de tafels in te kunnen vervoeren.' In februari stuurde Veul de eerste foto's met een persbericht naar een aantal galeriën. Nog geen vijf minuten later hing Cok de Rooy van de winkel The Frozen Fountain aan de lijn. 'Hij was laaiend enthousiast en wilde de tafels exclusief voor Amsterdam. Mike trof me die avond huilend aan tafel aan, ik was zo overdonderd. Maar ook zo gelukkig.' Na Amsterdam volgde een presentatie in Milaan, op misschien wel de hipste plek van de designweek – de oude stropdassenfabriek waar designdiva Rossana Orlandi haar schatten tentoonstelde. 'Weer zoiets ongelooflijks. Anderen dromen hier al jaren van, en wij kregen een persoonlijke uitnodiging. Stonden we ineens tussen grootheden als Piet Hein Eek en Scholten & Baijings. En Orlandi neemt de tafels deze zomer mee naar haar pop-up galerie op Sardinië. Ze is er lyrisch over. Nieuwe ideeën wil ze onmiddellijk in haar mailbox ontvangen', vertelt Veul lachend.

Hoewel Veul en Westgeest voelen dat ze nog wel even door kunnen met hun spannende tafelontwerpen - lichtig en fragiel om te zien, maar stiekem zwaargewichten - dromen ze alweer verder. Veul: 'Op dit moment werken we aan een aantal nieuwe stukken voor onze huidige collectie Between Reality and Fantasy en zijn we druk bezig met het schetsen van de volgende collectie. Daarin zullen we ons niet beperken tot stalen objecten maar willen we ook ontwerpen samen met sociale werkplaatsen maken. We hopen onze studio uit te bouwen op een sociale en duurzame manier. Het zou geweldig zijn als onze producten het antiek van de toekomst worden, maar met een edgy twist.' ↗